

แนวทางการพัฒนา การเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา สำหรับครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย*
DEVELOPMENT GUIDELINE FOR EDUCATIONAL INNOVATORS FOR
TEACHERS IN SCHOOL UNDER NONGKHAI SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA

วิฑูฒิ เถาว์ทวี่¹, คณิศร จีกระโทก², นวัตกรรม หอมสิน³ และ ธีระพล เพ็งจันทร⁴

Witthawut Thaothawee¹, Kanisorn Jeekratok², Nawattakron Homsin³, and Teerapol Pengchan⁴

¹⁻⁴มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

¹⁻⁴Udon Thani Rajabhat University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: 66120605208@udru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย 2) หาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 266 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 285 คน ซึ่งใช้การเทียบตารางสำเร็จรูปของ เครจซีและมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ระยะที่ 2 ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านจำนวน 40 แนวทาง ดังนี้ ด้านทักษะสร้างสรรค์ มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านทักษะการเรียนรู้และแก้ไข มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านการสังเกต มีจำนวน 10 แนวทาง

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมากและสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าความต้องการจำเป็นโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.029 – 0.044 2) แนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

* Received 26 February 2025; Revised 5 March 2025; Accepted 10 March 2025

มัธยมศึกษาหนองคาย คือ ทักษะสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้และแก้ไข ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติและการสังเกต

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา, การเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา, สำหรับครู, สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

Abstract

The purpose of this research was 1) to study the current and desired condition as well as essential requirements for the development guidelines for educational innovators for the teacher under the Nong Khai Secondary Educational service area. 2) To identify the development guidelines for educational innovators for the teacher under the Nong Khai Secondary Educational service area. Phase one: the current and desired condition as well as essential requirements for the development guidelines for educational innovators for the teacher under the Nong Khai Secondary Educational service area, were examined. The sample group consisted of 19 educational institution administrators and 266 teacher and educational personnel, with a total of 285 participants. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table. The research instrument used was a questionnaire with a five-point rating and reliability coefficient of 0.98. Phase two: this part employs a Connoisseurship method, utilizing a purposive sample of 12 experts. A panel of 12 experts, encompassing four distinct domains with a total of 40 guidelines, was established. These domains are delineated as follows: Creative Skills, comprising 10 guidelines; Learning and Problem-Solving Skills, also comprising 10 guidelines; Content Knowledge and Practical Skills, with 10 guidelines; and Observation Skills, which likewise includes 10 guidelines.

The research findings indicate that 1) the current condition is generally at a high level, while the desired condition is at the highest level. The overall necessity index ranges between 0.029 and 0.044. 2) The development guidelines for educational innovators for the teacher under the Nong Khai Secondary Educational service area include creative skills, learning and problem-solving skills, content knowledge, practical skills, and observational skills.

Keyword : Development Guidelines, Educational Innovators, For Teachers, Nong Khai Secondary Educational Service Area

บทนำ

การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรม โดยเน้นความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ และเตรียมกำลังคนให้พร้อมเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายในควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงกับประชาคมโลกตามแนวพระราชดำริปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รัฐบาลจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาโมเดลประเทศไทย 4.0 ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งในวาระที่ 1 คือ การเตรียมคนไทย 4.0 เปรียบเสมือนการเตรียมเมล็ดพันธุ์ใหม่ ด้วยการบ่มเพาะคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในศตวรรษที่ 21 ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนไทย 4.0 ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้คนไทยเป็นคนที่มีแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่นเพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีพลังและมีความหมาย (Purposeful People) เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม (Innovative People) เป็นคนที่มีจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง (Mindful People) เป็นคนที่มีงานทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (Action-based People) (สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม, 2560: 79)

ด้วยเหตุนี้ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 จึงมีข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนข้อกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ (Desired Outcomes of Education: DOE Thailand) โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ อารงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้เรียนรู้ (Learner Person) เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen) เป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovation Co-creator) พัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเองและสังคม รวมทั้งผู้เรียนมีสมรรถะการบูรณาการข้ามศาสตร์และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562ข: 25) ดังนั้น การศึกษาจำเป็นต้องปรับระบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรม โดยเน้นความสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ และเตรียมกำลังคนให้พร้อมเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การพัฒนาขีดความสามารถของเด็กและเยาวชนให้มีสมรรถนะ นวัตกรรมจึงเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนในยุคปัจจุบัน

ดังนั้น การพัฒนาขีดความสามารถของเด็กและเยาวชนให้มีสมรรถนะนวัตกรรมจึงเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนในยุคปัจจุบัน การบริหารสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมหรือมีสมรรถนะนวัตกรรม หรือเป็นนวัตกรรมรุ่นเยาว์นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาเองก็จำเป็นต้องมีนวัตกรรมในการบริหารสถานศึกษาด้วยเช่นกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องทำความเข้าใจก่อนว่า นวัตกรรม คืออะไร แนวคิดหรือวิธีการสร้างนวัตกรรมเป็น

อย่างไร ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของผู้เรียนหรือสมรรถนะนวัตกรรมหรือนวัตกรรมรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่คาดหวังคืออะไรประกอบไปด้วยองค์ประกอบอะไรบ้าง เพื่อจะได้นำมาออกแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมรุ่นใหม่ต่อไปว่าควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาเองจะต้องที่มีขีดความสามารถสูงในการบริหารการศึกษาให้มีคุณภาพในการเสริมสร้างพลังความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาของครูและนักเรียน และสามารถสร้างสรรค์ความรู้ใหม่และหรือนวัตกรรมการบริหารการศึกษาให้มีพลังในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

จากข้อมูลสภาพปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงอยากทราบแนวทางการพัฒนานวัตกรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ควรจะมีแนวทางอย่างไร จัดทำเป็นข้อมูลเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพและประสิทธิผล ทฤษฎากรรมมนุษย์เป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดการพัฒนา การพัฒนาประเทศไม่ว่าด้านใดก็ตาม ล้วนมาจากทฤษฎากรรมมนุษย์ทั้งสิ้น ประเทศต่าง ๆ จึงมุ่งหวังที่จะมีทฤษฎากรรมมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ และมีระบบการบริหารทฤษฎากรรมมนุษย์ที่ดี ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ ในการที่จะมีทฤษฎากรรมมนุษย์ที่มีศักยภาพ จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลา และมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างทันท่วงที การพัฒนาบุคลากร จึงเป็นกระบวนการสำคัญของการบริหารทฤษฎากรรมบุคคล เป็นการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสมรรถนะของบุคลากร ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าและทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการ พัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แหล่งข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู โรงเรียนมัธยมศึกษาหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย มีวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการวิจัยเป็น 2 ระยะดังนี้

1.1 ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

1.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ปีการศึกษา 2567 จำนวน 71 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 31 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 40 คน ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย จำนวน 1,019 คน รวมทั้งสิ้น 1,090 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 19 คน และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 266 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 285 คน ซึ่งใช้การเทียบตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970). ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

1.2 ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรสำหรับครู โรงเรียนมัธยมศึกษาหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

ผู้วิจัยตรวจสอบองค์ประกอบที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 มากำหนดเป็นข้อคำถามและแสดงความคิดเห็นในการศึกษาเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

1.2.1 กลุ่มผู้ร่วมสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

โดยใช้วิธีระดมความคิดจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 12 ท่าน ผู้บริหารสถานศึกษา, ศึกษานิเทศก์, และข้าราชการครู วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใน ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ซึ่งเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของ Likert's Scale (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 76) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.70 – 1.00 นำมาใช้มาเพื่อจะใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างแบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.79 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามต่าง ๆ กับผู้บริหารสถานศึกษา

ประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน และ ครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ซึ่งเสนอวิธีหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 117) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยติดต่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ถึงโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัย พร้อมทั้งมีการประสานงานทางโทรศัพท์ถึงผู้ประสานงานการเก็บข้อมูลของแต่ละสถานศึกษา

3.2 ช่วงเวลาเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2567 โดยการเดินทางแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง และขอรับคืนด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และแบบสอบถาม ใช้ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ เคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความค่าเฉลี่ยแบบข้อความเชิงนิมิต การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ใช้ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยการคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ $PNIModified = (I-D)/D$ (I =สภาพที่พึงประสงค์ D =สภาพปัจจุบัน)

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNIModified$) และลำดับความต้องการจำเป็น ของแนวทางการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

การพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา	D ค่าเฉลี่ยสภาพ ปัจจุบัน	I ค่าเฉลี่ยสภาพ พึงประสงค์	PNI Modified	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
1 ทักษะสร้างสรรค์	4.70	4.91	0.044	1
2 ทักษะการเรียนรู้และแก้ไข	4.64	4.83	0.041	2
3 ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะ การปฏิบัติ	4.59	4.74	0.031	3
4 การสังเกต	4.55	4.69	0.029	4

จากตารางที่ 1 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย รายด้านโดยมีค่า PNI อยู่ระหว่าง 0.028 – 0.100 พิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านทักษะสร้างสรรค์ (PNImodified = 0.044) อยู่ในลำดับที่ 1 ด้านทักษะการเรียนรู้และแก้ไข มีค่า (PNImodified = 0.041) อยู่ในลำดับที่ 2 ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ มีค่า (PNImodified = 0.031) อยู่ในลำดับที่ 3 และด้านการสังเกต มีค่า (PNImodified = 0.029) อยู่ในลำดับสุดท้าย

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรสำหรับครู โรงเรียนมัธยมศึกษาหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านทักษะสร้างสรรค์ (Creativity Skills) มีจำนวน 10 แนวทาง ดังนี้ (1) ผู้บริหารสร้างวัฒนธรรมการเปิดรับแนวคิดใหม่ ส่งเสริมให้ครูกล้าแสดงออก (2) ผู้บริหารต้องให้โอกาสครูทดลองนวัตกรรม สนับสนุนพื้นที่สำหรับการทดลองและพัฒนาให้แก่ครู เปิดโอกาสให้ครูทดลองการสอนรูปแบบใหม่ ลดข้อจำกัดในหลักสูตรที่เคร่งครัด (3) ผู้บริหารต้องให้การยอมรับและให้กำลังใจครู สร้างแรงบันดาลใจให้ครูพัฒนาต่อไป (4) ผู้บริหารต้องมีการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ทั้งด้านงบประมาณ เทคโนโลยี และเวลา (5) ผู้บริหารต้องจัดอบรมพัฒนาทักษะคิดสร้างสรรค์ เพื่อเสริมศักยภาพของครู (6) ผู้บริหารรู้จักการเปิดโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างครูทั้งในและนอกสถานศึกษา (7) ผู้บริหารควรจัดระบบพี่เลี้ยงหรือโค้ช เพื่อให้คำปรึกษาและแนะแนวทาง (8) ผู้บริหารควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน เปิดโอกาสให้ครูทดลองใช้เทคโนโลยีใหม่ (9) ผู้บริหารควรส่งเสริมวัฒนธรรมการตั้งคำถามและค้นคว้า ให้

ครูมีพื้นที่ทดลองไอเดีย แนวคิดและนวัตกรรมใหม่ๆ (10) ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบการศึกษาและ

2. ด้านทักษะการเรียนรู้และแก้ไข (Learning and editing skills) มีจำนวน 10 แนวทาง ดังนี้ (1) ผู้บริหารควรมีทัศนคติที่พร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาตนเองและครู (2) ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูฝึกทักษะการคิดเชิงปรับตัวเพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้รวดเร็ว ปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก (3) ผู้บริหารต้องติดตามแนวโน้มใหม่ ๆ ในวงการศึกษา และพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานแก่ครูในองค์กร (4) ผู้บริหารและครูใช้บทเรียนจากความล้มเหลวเป็นโอกาสในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการทำงาน เรียนรู้จากความผิดพลาดเพื่อพัฒนาการแก้ไขปัญหาต่อไป (5) ครูควรฝึกการฟังอย่างตั้งใจและพิจารณาความคิดเห็นที่แตกต่างเพื่อมุมมองที่หลากหลาย เปิดใจรับฟังความคิดเห็น นำคำติชมมาปรับปรุงตนเองพัฒนาตนเอง (6) ผู้บริหารควรส่งเสริมวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในองค์กร ให้ความสำคัญกับมุมมองที่แตกต่าง (7) ครูควรมีความกล้ายอมรับข้อผิดพลาดและพร้อมแก้ไขเพื่อพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง (8) ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครู พัฒนาความสามารถในการรับมือกับปัญหาและสร้างความแข็งแกร่งทางจิตใจ มองปัญหาเป็นโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีม (9) ผู้บริหารควรจัดอบรมให้ครูได้ฝึกการวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบ ใช้เครื่องมือและเทคนิคการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขที่เหมาะสมที่สุด (10) ผู้บริหารควรส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้และปรับปรุงแนวทางการทำงานให้ดียิ่งขึ้น เปิดรับความคิดเห็นเพื่อพัฒนาวิธีแก้ปัญหา มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมในกระบวนการทำงาน และการจัดการปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ (Content knowledge and practical skills) มีจำนวน 10 แนวทาง ดังนี้ (1) ผู้บริหารควรมีสนับสนุนให้ครูศึกษาความรู้เฉพาะด้านอย่างลึกซึ้ง ทำความเข้าใจเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานในระดับลึกเพื่อสามารถใช้งานได้จริง โดยการจัดหาวิทยากรให้ความรู้ (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูอธิบายแนวคิดและเนื้อหาอย่างชัดเจน พัฒนาทักษะการสื่อสารให้สามารถถ่ายทอดแนวคิดที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย (3) ผู้บริหารควรอัปเดตความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ ติดตามแนวโน้มใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อคงความสามารถในการแข่งขัน (4) ผู้บริหารและครูใช้บทเรียนจากความล้มเหลวเป็นโอกาสในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการทำงาน เรียนรู้จากความผิดพลาดเพื่อพัฒนาการแก้ไขปัญหาต่อไป (5) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ใช้แนวคิดทางวิชาการมาพัฒนาแนวทางการปฏิบัติที่ใช้งานได้จริง (6) ผู้บริหารควรส่งเสริมวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในองค์กร ให้ความสำคัญกับมุมมองที่แตกต่าง (7) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูเชี่ยวชาญในกระบวนการทำงาน ศึกษาและพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับงาน (8) ผู้บริหารควรสนับสนุนให้

ครู ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้เหมาะสม ทดลองแนวทางใหม่ ๆ และปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (9) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูประยุกต์ใช้ทฤษฎีกับการปฏิบัติจริง ผักผ่อนการนำแนวคิดเชิงทฤษฎีมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางาน (10) ผู้บริหารควรส่งเสริมพัฒนาทักษะทางเทคนิคให้ก้าวหน้า ติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและพัฒนาทักษะตามแนวโน้มของอุตสาหกรรม

4. ด้านการสังเกต (observation) มีจำนวน 10 แนวทาง ดังนี้ (1) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูฝึกการสังเกตอย่างละเอียด ใส่ใจรายละเอียดของพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนและบุคลากรในสภาพแวดล้อมการศึกษา (2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูจับสัญญาณและแนวโน้มใหม่ ๆ สังเกตการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อคาดการณ์แนวโน้มด้านการเรียนรู้ (3) ครูควรฝึกทักษะเชื่อมโยงสิ่งที่สังเกตเห็นกับโอกาสพัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตเพื่อนำไปปรับปรุงวิธีการสอนและกระบวนการเรียนรู้ (4) ผู้บริหารและครูใช้การสังเกตเป็นข้อมูลปรับปรุงการสอน เก็บข้อมูลจากพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อนำมาปรับกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสม (5) ครูควรขยายขอบเขตการสังเกตนอกห้องเรียน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในกิจกรรมพิเศษ หรือระหว่างการปฏิสัมพันธ์นอกชั้นเรียน (6) ครูควรวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ พิจารณาบริบททางกายภาพ สังคม และวัฒนธรรมที่อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (7) ครูควรสังเกตความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม ติดตามพฤติกรรมของนักเรียนในบริบทที่แตกต่างกันเพื่อระบุแนวโน้มที่เกิดขึ้น (8) ครูควรใช้ข้อมูลจากสถานการณ์จริงพัฒนาการเรียนการสอน นำสิ่งที่สังเกตเห็นมาออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมและตรงกับบริบท (9) ครูควรปรับตัวเพื่อสังเกตในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย พัฒนาความสามารถในการสังเกตและเก็บข้อมูลจากบริบทการศึกษาที่แตกต่างกัน (10) ครูควรตั้งคำถามกับสิ่งที่สังเกตเห็น ฝึกการตั้งคำถามเกี่ยวกับแนวทางการสอนและพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อค้นหาวิธีพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

1. ระดับผลศึกษาสภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการจำเป็นในการหาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านทักษะสร้างสรรค์ ด้านทักษะการเรียนรู้และแก้ไข ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติและด้านการสังเกต

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย พบว่ามีแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านจำนวน 40 แนวทาง ดังนี้ ด้านทักษะสร้างสรรค์ มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านทักษะการเรียนรู้และแก้ไข มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านการสังเกต มีจำนวน 10 แนวทาง

2.1 แนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ด้านทักษะสร้างสรรค์ คือ ผู้บริหารสร้างวัฒนธรรม การเปิดรับแนวคิด เปิดโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างครูทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Dyer and others (2011) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การเชื่อมโยง (Associating) ถือเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ และยังเป็นไปตามแนวคิดของคิว (Kieue, 2017: 15-16) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความอยากรู้ นวัตกรรมที่ประสบความสำเร็จมักจะเป็นผู้อยากรู้อยากเห็นโดยเนื้อแท้ จะสงสัยและตั้งคำถามอยู่เสมอ ความอยากรู้อยากเห็นนี้กระตุ้นให้เกิดการค้นพบและขับเคลื่อนการเรียนรู้ นวัตกรรมจะถามคำถามเพื่อทำความเข้าใจแรงจูงใจเพื่อสอบถามกระบวนการปัจจุบันและเพื่อสร้างมุมมองใหม่ ๆ พวกเขาไม่กลัวที่จะจัดการกับคำถามและมีความสุขในการนำแนวทางใหม่ ๆ ไปสู่ปัญหาที่ยากที่ต้องแก้ไข เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับความคิดสร้างสรรค์ ความอยากรู้อยากเห็นที่ไม่รู้จักพอ ทำให้นวัตกรรมเปิดใจกว้างและ เปิดกว้างต่อแนวคิดใหม่ ๆ

2.2 แนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ทักษะการเรียนรู้และแก้ไข คือ ฝึกทักษะการคิดเชิงปรับตัวเพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้รวดเร็ว ปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ใช้บทเรียนจากความล้มเหลวเป็นโอกาสในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการทำงาน เรียนรู้จากความผิดพลาดเพื่อพัฒนาแก้ไขปัญหาลงต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Dyer and others (2011) กล่าวว่า ทักษะการเรียนรู้และแก้ไข หมายถึง การทดลอง (Experimenting) โดยการทดลองนี้เน้นลองผิดลองถูกพร้อมที่จะเรียนรู้และแก้ไขจากสิ่งที่ผิดพลาด ดังนั้น องค์การที่มุ่งเน้นความสำคัญกับเรื่องนวัตกรรม จึงไม่ปิดกั้นที่พนักงานจะเรียนรู้ลองผิดลองถูกจะทำให้เห็นถึงโอกาสและความเป็นไปได้ของสิ่งใหม่ๆ 5) การสร้างเครือข่าย (Networking) คือ การมีเครือข่ายหรือมีความรู้ในลักษณะที่หลากหลาย เชิงสหสาขาวิชาชีพ แม้กระทั่งการเข้าร่วมสัมมนาหรืออ่านหนังสือในสิ่งอื่นนอกเหนือจากงานที่ทำและพร้อมที่จะยอมรับความคิดใหม่ๆ

2.3 แนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ คือ แนวคิดและเนื้อหาอย่างชัดเจน พัฒนาทักษะการสื่อสารให้สามารถถ่ายทอดแนวคิดที่ซับซ้อน

ให้เข้าใจง่าย ความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ ติดตามแนวโน้มใหม่ ๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อคงความสามารถในการแข่งขัน เชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ใช้แนวคิดทางวิชาการมาพัฒนาแนวทางการปฏิบัติที่ใช้งานได้จริง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Hero et al. (2017) กล่าวว่า ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ (Content Knowledge and Making Skills) หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะการปฏิบัติและทักษะทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการสร้างนวัตกรรม ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) ทักษะการปฏิบัติ (Making Skills) และยังเป็นไปตามแนวคิดของพอร์ซินี (Porcini, 2015: 120) กล่าวว่า ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ (Content Knowledge and Making Skills) หมายถึง อยากรู้ อยากเห็น กระจายใครรู้ (Be curious, Be hungry) ค้นหาข้อมูลเชิงลึกเพื่อหาข้อมูลไม่ใช่เฉพาะในโครงการที่กำลังทำอยู่ แต่ทำอยู่เสมอ ค้นหาข้อมูลใหม่ ๆ เพื่อความแตกต่างและความตื่นเต้น รักความหลากหลาย (Love Diversity) ดูแลตัวเองด้วยความหลากหลาย ไม่กลัวความหลากหลาย

2.4 แนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกรรม ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ด้านการสังเกต คือ การสังเกตอย่างละเอียด ใส่ใจรายละเอียดของพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนและบุคลากรในสภาพแวดล้อม การศึกษาและแนวโน้มใหม่ ๆ สังเกตการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อคาดการณ์แนวโน้มด้านการเรียนรู้ สังเกตความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม ติดตามพฤติกรรมของนักเรียนในบริบทที่แตกต่างกันเพื่อระบุแนวโน้มที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Dyer and others (2011) ได้เสนอทักษะเกี่ยวกับองค์ประกอบของความเป็นนวัตกรรม ว่าประกอบไปด้วยทักษะที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) การเชื่อมโยง (Associating) ถือเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ 2) การตั้งคำถาม (Questioning) ถือเป็นทักษะที่แสดงความเป็นนวัตกรรมอย่างแท้จริง เนื่องจากการตั้งคำถามที่ดีนั้นยากกว่าการตอบคำถาม นวัตกรรมที่ดีจะไม่ค่อยยอมรับต่อสิ่งที่กำลังเป็นอยู่หรือสถานะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน 3) การสังเกต (Observing) ความคิดทางธุรกิจใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นได้นั้นเกิดจากการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของบุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมของลูกค้าหรือผู้ที่จะเป็นลูกค้า เรียกได้ว่าต้องทำหน้าที่เหมือนเป็นนักมานุษยวิทยาที่คอยศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ ขณะเดียวกันการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งอาจจะกลายเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับองค์การ ในการมองเห็นโอกาสใหม่ๆ 4) การทดลอง (Experimenting) โดยการทดลองนี้เน้นลองผิดลองถูกพร้อมที่จะเรียนรู้และแก้ไขจากสิ่งที่ผิดพลาด ดังนั้น องค์การที่มุ่งเน้นความสำคัญกับเรื่องนวัตกรรม จึงไม่ปิดกั้นที่พนักงานจะเรียนรู้ลองผิดลองถูกจะทำให้เห็นถึงโอกาสและความเป็นไปได้ของสิ่งใหม่ๆ 5) การสร้างเครือข่าย (Networking) คือ การมีเครือข่ายหรือมีความรู้ในลักษณะที่หลากหลายเชิงสหสาขาวิชาชีพ แม้กระทั่งการเข้าร่วมสัมมนาหรืออ่านหนังสือในสิ่งอื่นนอกเหนือจากงานที่ทำและพร้อมที่จะยอมรับความคิดใหม่ๆ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับผลศึกษาสภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการจำเป็นในการหาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านทักษะสร้างสรรค์ ด้านทักษะการเรียนรู้และแก้ไข ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติและด้านการสังเกต

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย พบว่ามีแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านจำนวน 40 แนวทาง ดังนี้ ด้านทักษะสร้างสรรค์ มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านทักษะการเรียนรู้และแก้ไข มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะการปฏิบัติ มีจำนวน 10 แนวทาง ด้านการสังเกต มีจำนวน 10 แนวทาง

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ควรศึกษาการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ด้านการสังเกต เพราะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดและเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า ท่านมักใช้การสังเกตในสถานการณ์จริงเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับรายข้อย่อยอื่น ๆ จึงเป็นด้านที่น่าสนใจเพื่อนำไปพัฒนาและทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคายต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำแนวทางการพัฒนาการเป็นนวัตกร ทางการศึกษา สำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย ที่ได้จากการวิจัยไปปฏิบัติ และประเมินปรับปรุงแนวทางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม. (2560). การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรม. เรียกใช้เมื่อ 12 ธันวาคม 2561 จาก <https://old.kmi.or.th/index.php/>.
- สมชาย วรภิเษมสกุล. (2554). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. อุดรธานี: อักษรศิลป์การพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561. (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพมหานคร: กลุ่มมาตรฐานการศึกษาสำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Dyer, J., Gregersen, H., & Christensen, C. (2011). The Innovator's DNA; Mastering the of Disruptive Innovators. Brighton: Harvard Business School Press.
- Hero, L., Lindfors, E., & Taatila, V. (2017). Individual innovation competence: A systematic review and future research agenda. International Journal of Innovation and Learning, 21(3), 285-307.
- Kieu, P. (2017). 8 Skills make a successful innovator. <https://sociable.co/business/innovation-8-skills>.
- Porcini, M. (2015). The 8 qualities of the Innovator and the 7 characteristics of the Design Thinker. Retrieved September 2, 2023, from www.linkedin.com/pulse/8-qualities-innovator-7-characteristics-design-thinker-mauro-porcini.